

Hallituksen esitys Eduskunnalle lainsäädännöksi Valtion ravitsemiskeskuksen muuttamisesta valtionyhtiöksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että valtioneuvosto oikeutettaisiin luovuttamaan valtion liikelaitoksena toimivan Valtion ravitsemiskeskuksen hallinnassa oleva omaisuus henkilöstö- ja laitosruokailualalle perustettavalle valtionyhtiölle, sekä ryhtymään muihin organisaatiomuodon muuttamisesta aiheutuviin toimenpiteisiin.

Esitys liittyy valtion vuoden 1993 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi

sen yhteydessä. Laki valtioneuvoston oikeudesta luovuttaa Valtion ravitsemiskeskuksen hallinnassa oleva omaisuus perustettavalle valtionyhtiölle on tarkoitettu tulemaan voimaan hetken jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Laki Valtion ravitsemiskeskuksella annetun lain kumoamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1993 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Valtion ravitsemiskeskuksen nykytilanne

1.1. Kehitysvaiheet

Väliaikainen valtion ravitsemiskeskus perustettiin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön alaisuuteen vuonna 1948 muonittamaan Lapin jälleenrakennustyömaita. Perustaminen oli pakkotilanteen sanelemaa, koska ruokahuollon järjestäminen oli työvoiman saannin edellytys ja edellinen yrittäjä oli tehnyt konkurssin.

Väliaikaisesta valtion ravitsemiskeskuksella annettu asetus (104/48) määritteli sen tehtäväksi valtion työntekijäin ja muun henkilökunnan ravitsemisolojen keskitetyn hoidon. Asetus antoi myös mahdollisuuden ministeriön luvalla harjoittaa muuta ravitsemisliikettä.

Ravitsemiskeskuksen toiminta jatkui 1950- ja 1960-luvuilla kohdistuen työttömyystyömaiden ruokaloiden hoitoon. Myös työvoimaministeriön perustamien vastaanottoasuntoloiden ja ammatillisten kurssikeskusten ruokalojen hoito annettiin yleensä ravitsemiskeskuksen tehtä-

väksi. Ravitsemiskeskus on 1970-luvulta lähtien toiminut pääasiassa henkilöstö- ja opiskelijaruokalojen hoitajana. Kun vuonna 1975 väliaikainen valtion ravitsemiskeskus vakinaistettiin valtion ravitsemiskeskuksella annetulla lailla (101/75), sen hoidossa oli jo yli 100 valtion henkilöstöruokaloa. Seuraavana vuonna ravitsemiskeskus siirtyi työvoimaministeriön alaisuudesta valtiovarainministeriön alaisuuteen.

Lain 1 §:n mukaan sen tehtävänä oli valtion palveluksessa olevan henkilökunnan työpaikkaruokailun järjestäminen. Valtion virasto tai laitos saattoi niin halutessaan antaa henkilökuntaruokalan pidon myös muun kuin ravitsemiskeskuksen tehtäväksi. Valtion ravitsemiskeskuksella annetun asetuksen (182/75) 1 §:n 1 kohdassa lisäksi määrättiin, että laitoksen tehtävänä oli kehittää ravitsemisen terveellisyttä edistävää henkilökuntaruokailua osana valtion työnantajana harjoittamaa sosiaalitoimintaa.

Vuoden 1976 valtion virka- ja työehtosopimusten yhteydessä asetettiin valtion työpaikkaruokailun tavoitteeksi, että valtion koko henkilöstö saatetaan asteittain työpaikkaruokailu-

mahdollisuuden piiriin. Tämän toteuttamiseksi valtiovarainministeriö antoi ravitsemiskeskuskelle erilaisia suunnittelu-, kehittämis- ja toimenpanotehtäviä. Tämä johti lukuisten uusien henkilöstöruokaloiden perustamiseen, ateriapalvelujen tuottamiseen sekä sopimusruokailun järjestämiseen yksityisissä ravitsemisliikkeissä. Ravitsemiskeskuksen toiminta kasvoikin määrällisesti huomattavasti 1970-luvun lopussa ja 1980-luvun alussa.

Pääosa valtion henkilöstöstä oli järjestetyn henkilöstöruokailumahdollisuuden piirissä 1980-luvun puolivälissä. Henkilöstöruokailun kehittäminen suuntautui sittemmin toiminnan laadulliseen parantamiseen.

1.2. Nykytilanne

Valtion ravitsemiskeskuksen toiminta perustuu nykyisin Valtion ravitsemiskeskuksesta annettuun lakiin (752/88) ja asetukseen (825/88). Valtion liikelaitoksista annetun lain (627/87) mukaisena liikelaitoksena se on toiminut 1 päivästä tammikuuta 1989. Ravitsemiskeskuksen toimialana on henkilöstö- ja laitosruokailu.

Lain 2 §:n mukaan sen tehtävänä on tuottaa ja hankkia henkilöstö-, oppilaitos- ja laitosruokailun tuotteita ja palveluja sekä muita niihin liittyviä palveluja ensisijaisesti valtiolle ja muulle julkishallinnolle. Ravitsemiskeskuksen on otettava huomioon toiminnassaan erityisesti valtion ja muun julkishallinnon ravitsemispalvelujen tarve sekä ravitsemispalvelujen terveellisyys. Asetuksen 1 §:n mukaan ravitsemiskeskuksen tulee tarvittaessa toimia asiantuntijana valtion ja muun julkishallinnon ruokahuollon kehittämisessä sekä neuvoa ja avustaa virastoja ja laitoksia niiden ruokahuollon kehittämisessä.

Valtioneuvosto teki 12 päivänä lokakuuta 1989 päätöksen valtion liikelaitokseksi muutetun Valtion ravitsemiskeskuksen hallintaan vuoden 1989 alusta siirretystä valtion omaisuudesta. Omaisuus on kuitenkin edelleen valtion omistuksessa ja valtio vastaa toissijaisesti myös ravitsemiskeskuksen veloista ja muista sitoumuksista. Ravitsemiskeskuksen hallintaan siirretyn omaisuuden arvo oli 41 102 863 markkaa, mistä lainaehdoin annetun omaisuuden arvo oli 2 000 000 markkaa. Lisäksi ravitsemiskeskus veloitettiin tilittämään valtiolle saamisina ja kassavaroina 1 563 553,20 markkaa. Valtioneuvosto päätti merkitä ravitsemiskeskuksen 2 000 000 markan peruspääoman ja

lainaehdoin annetun 2 000 000 markan lisäksi muuksi omaksi pääomaksi 17 745 041 markkaa. Lainaehdoin annetun valtion saatavan valtioneuvosto määräsi maksettavaksi takaisin 10 vuoden aikana. Vuonna 1989 valtioneuvosto myönsi ravitsemiskeskuskelle 13 000 000 markan lainan vuonna 1988 aiheutuneiden loma-oikeuskustannusten suorittamiseen vuonna 1989. Tarkoitukseen oli varattu määräraha vuoden 1989 valtion tulo- ja menoarviossa. Vuoden 1990 ensimmäisessä lisämenoarviossa eduskunta päätti, ettei myönnettyä 13 000 000 markan lainaa peritä takaisin, vaan käytetään lomaoikeuskustannusten kattamiseen ravitsemiskeskuksen taseessa.

Valtion ravitsemiskeskus on niinä kolmena vuotena, jolloin se on toiminut liikelaitoksena, saavuttanut sille asetetut palvelu-, toiminta- ja tulostavoitteet. Ravitsemiskeskuksen liikevaihto vuonna 1991 oli 441,5 miljoonaa markkaa. Tulostavoite oli 400 000 markkaa, josta ravitsemiskeskus tuloutti asetetun 120 000 markan tuloutustavoitteen sijaan valtiolle 200 000 markkaa, mikä vastaa 10 prosentin tuottoa peruspääomalle.

Henkilöstön määrä oli vuonna 1991 keskimäärin 1800. Ravitsemiskeskus hoiti vuoden 1991 lopussa 278 henkilöstöravintolaa ja 136 opiskelijaravintolaa. Henkilöstöruokailun osuus liikevaihdosta oli 57,4 prosenttia ja opiskelijaruokailun 42,6 prosenttia.

1.3. Kilpailutilanne

Henkilöstöravintola-ala on Suomessa suhteellisen keskittynyt. Yli 100 miljoonan markan vuosimyyntiin ylittää vain neljä yhtiötä. Nämä yhtiöt vastaavat noin 45 prosentista henkilöstöravintoloiden myynnistä ja toimipaikoista. Valtion ravitsemiskeskuksen myynti koko alan myynnistä oli 15,8 prosenttia vuonna 1991 ja se oli toiseksi suurin yrittäjä myynnin määrällä mitattuna. Ravitsemiskeskusella on valtakunnallisesti eniten toimipaikkoja.

Valtion ravitsemiskeskus toimii ruokailun järjestäjänä pääasiassa valtiolla, kunnilla tai valtionapulaitoksissa. Sillä ei ole ollut missään vaiheessa yksinoikeutta valtion ruokaloihin. Valtion virastot ja laitokset järjestävät yleisesti tarjouskilpailuja ruokalanpidosta. Yksityisiä henkilöstöravintola-alan yrityksiä on useissa valtion virastoissa ja laitoksissa ruokalanpitäjänä.

Valtion ravitsemiskeskuksesta annettu laki ja

asetus määräävät sen toimialueeksi pääasiallisesti valtion ja muun julkishallinnon. Syksyllä 1991 kumottiin Valtion ravitsemiskeskuksesta annetun asetuksen 1 §:n 2 momentti, joka esti ravitsemiskeskuksen toiminnan julkishallinnon ulkopuolella aina, jollei toiminta välittömästi liittynyt julkishallinnon palvelujen järjestämiseen.

Toukokuussa 1992 valtioneuvosto antoi ravitsemiskeskukseksi luvan perustaa tytäryhtiön, jonka toimialana on henkilöstöruokailutoimintaa täydentävä liikevaihtoverollinen henkilöstö-ravintola- ja ravitsemisliiketoiminta. Koska henkilöstö- ja oppilaitosruokailu on liikevaihtoverosta vapaata toimintaa, ei ravitsemiskeskus ole liikevaihtoverollinen. Tytäryhtiön perustaminen mahdollistaa kokonaispalvelun tarjoamisen asiakkaille tilanteissa, joissa halutaan henkilöstöravintolan tiloissa järjestää myös yleisötarjoilua tai muuta liikevaihtoverollista tarjoilua. Muilla suuremmilla henkilöstö-ravintola-alan yhtiöillä oli jo aikaisemmin yhtiöt liikevaihtoverollisen toiminnan järjestämistä varten.

Toimialuerajoituksen poistamisen ja tytäryhtiön perustamisen jälkeen ravitsemiskeskus on päässyt tasavertaiseen kilpailuasemaan muiden alan yrittäjien kanssa.

2. Ehdotetut muutokset

Valtion toimintojen liikelaitostamisella ja yhtiöittämisellä pyritään hallinnon palvelukyvyn parantamiseen ja taloudellisen tehokkuuden kohottamiseen. Valtion uusimuotoiset liikelaitokset eroavat valtion osakeyhtiöistä siinä, että ne ovat kiinteämmin eduskunnan ja valtioneuvoston ohjauksessa. Liikelaitosmuoto soveltuu toimintaan, jolle halutaan asettaa yhteiskunnallisia velvoitteita tai toiminta- ja palvelutavoitteita.

Valtion ravitsemiskeskuksella ei ole viranomaistehtäviä ruokahuollon järjestämisessä. Valtion henkilöstöruokailua ei myöskään enää kehitetä keskitetyin toimenpitein, vaan tulosbudjetoidut virastot vastaavat itse henkilöstöpalveluistaan. Valtion ravitsemiskeskuksen toimintaan sopii osakeyhtiömuoto, joka antaa edellytykset toimialan vaatimaan joustavuuteen toiminnan muutoksissa.

Vaikka ravitsemiskeskuksella ei koskaan ole ollut mitään monopoliasemaa valtion ruokailanpidossa, selkeyttää osakeyhtiömuoto kilpai-

lutilannetta. Uusi yhtiömuoto irrottaa ravitsemiskeskuksen kaikista vanhoista erityisvelvollisuuksista ja -oikeuksista. Osakeyhtiönä sen kilpailuasema ja toimintaedellytykset olisivat samat kuin muilla alan yrittäjillä. Ravitsemiskeskuksella on hyvät edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan myös osakeyhtiömuodossa.

Uuden osakeyhtiön muodostamista on pidettävä perusteltuna ratkaisuna. Valtio merkitsisi perustettavan yhtiön koko osakekannan. Yhtiön toimialana olisi henkilöstö- ja laitospalvelu ja se jatkaisi suoraan Valtion ravitsemiskeskusten toimintaa vuoden 1993 alusta. Yhtiöön sovellettaisiin osakeyhtiölain säännöksiä.

Edellä olevan perusteella ehdotetaan säädettäväksi laki, jonka nojalla valtioneuvosto saa valtuuden luovuttaa liikelaitoksen hallussa oleva omaisuus perustettavalle valtionyhtiölle. Valtion ravitsemiskeskuksesta annettu laki kumottaisiin vuoden 1993 alusta. Muutoin perustettavaan osakeyhtiöön sovellettaisiin valtion osakasvallan käytöstä eräissä taloudellista toimintaa harjoittavissa osakeyhtiöissä annettua lakia (740/91).

3. Esityksen valmistelu

Valtiovarainministeriö asetti 18.3.1992 työryhmän selvittämään Valtion ravitsemiskeskusten muuttamisesta osakeyhtiöksi aiheutuvat vaikutukset yhtiön toimintaan ja talouteen sekä muutoksen vaatimat toimenpiteet. Valtion ravitsemiskeskus osallistui työryhmän työhön. Työryhmän 15.5.1992 valmistuneessa muistiossa ehdotettiin ravitsemiskeskusten muuttamista osakeyhtiöiksi.

Valtioneuvoston 7 päivänä toukokuuta 1992 julkisen sektorin uudistamiseksi antaman ohjelman päätöksen kohdan 3 mukaan vuosina 1993-1994 yhtiöitettäviin valtion liikelaitoksiin kuuluu myös Valtion ravitsemiskeskus.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä virkatyönä yhteistyössä ravitsemiskeskusten kanssa.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

4.1. Osakeyhtiön perustaminen ja toiminnan aloittaminen

Yhtiö on tarkoitettu perustaa 25 000 markan

osakepääomalla syksyllä 1992, jotta siirrettävässä liiketoiminnassa käytettävä uusi yhtiön toiminimi saadaan hyvissä ajoin markkinoitua asiakaskunnalle. Yhtiön kaikki osakkeet merkitsisi valtio.

Ravitsemiskeskus lakkautettaisiin 1 päivä tammikuuta 1993 ja sen liiketoiminta, sen hallinnassa oleva omaisuus ja velat siirrettäisiin perustetulle osakeyhtiölle. Omaisuus luovutettaisiin apporttina osakeyhtiölle 1 päivänä tammikuuta 1993 (luovutuspäivä), jolloin osakeyhtiön osakepääoma myös korotettaisiin 5 miljoonaan markkaan. Valtio merkitsisi osakepääoman kokonaan. Yhtiön liiketoiminta aloitettaisiin 1 päivänä tammikuuta 1993 (liiketoiminnan alkamispäivä).

Yhtiön pääomarakenne on tarkoitus muodostaa sellaiseksi, että se olisi toiminnan aloitusvaiheessa riittävän vahva mahdollisten sopeutumisongelmien varalta sekä mahdollistaisi yhtiön kannattavan toiminnan ottaen kuitenkin huomioon alan kilpailutilanteen. Tämä merkitsee sitä, että uuden yhtiön vakavaraisuuden tulisi olla hyvä tai ainakin alan keskimääräistä tasoa, ei kuitenkaan liian vahva kilpailutilanteeseen nähden. Valtio saa omistajana tuottoja uuteen yhtiöön sijoittamastaan pääomasta osinkojen ja lainakorkojen muodossa.

Koska osakeyhtiö jatkaisi liikelaitoksen nykyistä toimintaa omistajan, asiakaskunnan ja henkilöstön muuttumatta, on perusteltua, ettei yritysmuodon muutos aiheuttaisi muutoksia siinä omaisuudessa ja muissa voimavaroissa eikä veloissa ja muissa sitoumuksissa, jotka ovat ravitsemiskeskuksen ennakoidussa tilinpäätöksessä 31 päivänä joulukuuta 1992. Tämän vuoksi ravitsemiskeskuksen hallinnassa oleva omaisuus, josta olisi vähennettävä valtiolle vuodelta 1992 tuleva voitto-osuus, siirrettäisiin osakkeiden merkintähintana perustettavalle yhtiölle. Osakkeiden merkintä ei edellyttäisi maksusuorituksia. Ravitsemiskeskuksen velat myös siirrettäisiin yhtiölle.

Osakeyhtiön aloittava tase johdettaisiin ravitsemiskeskuksen lopettavasta taseesta 31 päivänä joulukuuta 1992.

4.2. Omaisuus

Seuraavat luvut perustuvat alustavaan arviointiin ravitsemiskeskuksen tilinpäätöksestä 31 päivänä joulukuuta 1992 ja ne tarkistetaan

valtioneuvoston vahvistettua ravitsemiskeskuksen vuoden 1992 tilinpäätöksen.

Siirrettävän rahoitusomaisuuden arvo olisi noin 66,7 miljoonaa markkaa, josta rahavaroja olisi noin 40 miljoonaa markkaa, myyntisaamia noin 23,5 miljoonaa markkaa ja loput 3,2 miljoonaa markkaa laina- ja siirtosaamia ja ennakkomaksuja. Vaihto-omaisuuden arvo olisi noin 12,5 miljoonaa markkaa. Käyttöomaisuuden arvo olisi yhteensä noin 37,4 miljoonaa markkaa, josta koneet ja kalusto 14 miljoonaa markkaa. Osakkeiden arvo olisi noin 17,9 miljoonaa markkaa, josta konttoritilojen osakkeiden arvo olisi 16,5 miljoonaa markkaa ja tytäryhtiön osakkeiden arvo olisi miljoona markkaa. Muuta aineetonta käyttöomaisuutta olisi 5,5 miljoonaa markkaa. Ravitsemiskeskuksella ei ole kiinteää omaisuutta.

Siirrettävästä vieraasta pääomasta olisi lyhytaikaista ja korotonta velkaa 55,9 miljoonaa markkaa, josta ostovelkoja olisi 19,8 miljoonaa markkaa, siirtovelkoja noin 31 miljoonaa markkaa sekä muuta velkaa noin 5,1 miljoonaa markkaa. Ravitsemiskeskuksen pitkäaikaiset lainat ovat valtiolta ja valtion eläkerahastolta yhteensä 20,2 miljoonaa markkaa. Valtion lainat ehdotetaan siirrettäväksi osakeyhtiölle ilman vakuutta.

Osakeyhtiön omaksi pääomaksi muodostuisi noin 40,5 miljoonaa markkaa. Yhtiön osakepääoma olisi 5 miljoonaa markkaa. Vararahastoksi jäisi noin 35,5 miljoonaa markkaa.

4.3. Vaikutus valtion talousarvioon

Ravitsemiskeskuksen nykyiset tulotukset valtiolle lainojen koroista ja lyhennyksistä säilyisivät muuttumattomina. Uutena tuloutuksena olisi osakeyhtiön maksama valtion tulovero.

4.4. Kustannusvaikutukset

Osakeyhtiöksi muuttuminen ei aiheuta yhtiölle muita vuotuisia lisäkustannuksia kuin mitä aiheutuu verojen ja vakuutusmaksujen muodossa. Lisäkulut katetaan osakeyhtiön tulorahoituksella.

5. Esityksen henkilöstövaikutukset

Tarkoituksena on, että ravitsemiskeskuksen

palveluksessa oleva henkilöstö siirtyy osakeyhtiön palvelukseen osakeyhtiössä sovellettavin työehdoin. Valtio vastaa henkilöstön eläketurvasta luovutuspäivään saakka. Liiketoiminnan aloituspäivästä lukien osakeyhtiö järjestäisi valtion palveluksesta siirrettävien henkilöiden eläketurvan. Yhtiö vastaisi henkilöstönsä kaikista eläkekustannuksista mukaan lukien mahdollisen lisäeläketurvan.

6. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Valtion vuoden 1993 talousarvioesitykseen liittyen annetaan eduskunnalle hallituksen esitys laiksi henkilöstön eläketurvan järjestämisestä muutettaessa valtion virastoja, laitoksia tai

liikelaitoksia osakeyhtiöiksi sekä laiksi valtion eläkevakuutusrahastosta. Esityksessä ehdotetaan valtion toimintoja yhtiöitettäessä valtion palveluksesta siirrettävien henkilöiden eläketurva järjestettäväksi valtion eläkejärjestelmässä pääasiassa työntekijäin eläkelain perusehtojen tasoisena. Lisäksi ehdotetaan tästä aiheutuva kustannusrasite hoidettavaksi siten, että aloitettava yhtiö tulisi eläketurvan järjestämisvelvoitteen osalta mahdollisimman tasavertaiseen asemaan kilpailijayritystensä kanssa. Järjestelyn toteuttamiseksi ehdotetaan valtion eläkerahaston ja valtiokonttorin toimialaa laajennettavaksi ja valtion eläkerahastoa koskeva lainsäädäntö korvattavaksi uudella valtion eläkevakuutusrahastosta annettavalla lailla. Edellä mainitut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki valtioneuvoston oikeudesta luovuttaa Valtion ravitsemiskeskuksen hallinnassa oleva omaisuus perustettavalle valtionyhtiölle

1 §. Pykälä sisältää valtioneuvostolle annetun valtuuden merkitä kaikki ravitsemiskeskuksen toimintaa jatkamaan perustettavan osakeyhtiön osakkeet sekä luovuttaa valtion omaisuus, joka on nykyisin ravitsemiskeskuksen hallinnassa, tälle valtionyhtiölle. Valtion ravitsemiskeskuksella ei ole kiinteää omaisuutta.

2 §. Valtionyhtiön perustaminen järjestettäisiin käytännössä siten, että valtioneuvosto luovuttaisi perustettavalle osakeyhtiölle Valtion ravitsemiskeskuksen liiketoiminnan ja sen hallinnassa olevan kaiken omaisuuden sekä velat ja sitoumukset.

Valtioneuvosto määräisi luovutettavan omaisuuden arvon ja ehdot, joilla luovutus tapahtuu. Valtioneuvosto päättäisi omaisuuden luovuttamista ja yhtiön muodostamista koskevista järjestelyistä. Omaisuuden ja liiketoiminnan siirto tapahtuisi 1 päivänä tammikuuta 1993, joten valtioneuvosto tekisi alustavan päätöksen omaisuuden siirrosta viimeistään joulukuussa

1992. Lopullinen päätös voitaisiin tehdä valtioneuvoston vahvistettua Valtion ravitsemiskeskuksen tilinpäätöksen vuodelta 1992.

Valtion lainanannosta ja valtioneuvostosta annetun lain (449/88) 4 §:n 1 momentin mukaan valtion laina voidaan, jollei laissa ole toisin säädetty tai eduskunta määrärahan myöntäessään ole toisin päättänyt, myöntää ainoastaan turvaavaa vakuutta vastaan. Lakiehdotuksen 2 §:n 3 momentissa säädettäisiin yhtiön lainojen vakuudettomuudesta. Vakuudettomuus koskisi vain liikelaitosaikana annettuja valtion lainoja.

3 §. Tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 19 §:n mukaisesti valtio ei ole verovelvollinen kunnalle ravitsemiskeskukselta saadusta tulosta. Verotuksellisessa mielessä yhtiö jatkaisi ravitsemiskeskuksen toimintaa siten kuin tulo- ja varallisuusverolain 38 §:ssä ja liikevaihtoverolain (559/91) 33 §:n 1 momentissa on tarkoitettu. Omaisuuden siirrosta apporttina ei yhtiö maksaisi leimaveroa. Luovutettavaan omaisuuteen kuuluvista osakkeiden ja osuustodistusten siirrosta osakeyhtiö ei myöskään maksaisi leimaveroa.

4 §. Sen jälkeen kun ravitsemiskeskus on lakkautettu ja sen omaisuus siirretty osakeyhtiölle, osakeyhtiö vastaa ravitsemiskeskuksen

toiminta-aikanaan antamista ja tekemistä velka-, hankinta- ja toimitussopimuksista sekä muista sen kaltaisista sitoumuksista.

5 §. Pykälään sisältyvät tarpeelliset säännökset lain voimaantulosta.

1.2. Laki Valtion ravitsemiskeskuksesta annetun lain kumoamisesta

1 §. Laki Valtion ravitsemiskeskuksesta ehdotetaan kumottavaksi erillisellä lailla.

2 §. Pykälään otettaisiin tarpeelliset säännökset lain voimaantulosta sekä siitä, miten on toimittava liikelaitoksen viimeisen tilikauden tilinpäätöksen ja tilintarkastuksen osalta.

1.

Laki

valtioneuvoston oikeudesta luovuttaa Valtion ravitsemiskeskuksen hallinnassa oleva omaisuus perustettavalle valtionyhtiölle

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Valtioneuvosto oikeutetaan luovuttamaan valtiovarainministeriön hallinnonalaan kuuluvan Valtion ravitsemiskeskuksen hallinnassa oleva omaisuus ja liiketoiminta henkilöstö- ja laitospalvelualalle perustettavalle osakeyhtiölle. Valtio merkitsee osakeyhtiötä perustettaessa kaikki sen osakkeet.

2 §

Valtioneuvosto määrää luovutettavan omaisuuden arvon ja ehdot, joilla omaisuuden luovutus tapahtuu sekä määrää muista omaisuuden luovuttamiseen ja yhtiön muodostamiseen liittyvistä järjestelyistä.

Valtioneuvosto määrää, mikä osa omaisuudesta pannaan yhtiön osakkeita vastaan.

Valtion laina yhtiölle voi olla vakuudeton enintään siihen pääomamäärään saakka, mikä on valtion laina Valtion ravitsemiskeskuslainsäädännön mukaisesti.

2. Voimaantulo

Laki valtioneuvoston oikeudesta luovuttaa Valtion ravitsemiskeskuksen hallinnassa oleva omaisuus perustettavalle valtionyhtiölle on tarkoitettu tulemaan voimaan heti sen tultua hyväksytyksi ja vahvistetuksi.

Laki Valtion ravitsemiskeskuksesta annetun lain kumoamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993, koska liikelaitoksen tilikausi on kalenterivuosi.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

3 §

Yhtiö ei ole velvollinen suorittamaan leimaveroa tässä laissa tarkoitettua omaisuutta koskevasta luovutuskirjasta.

Tulo- ja varallisuusverotuksessa sekä liikevaihtoverotuksessa yhtiön katsotaan sellaiseen jatkavan Valtion ravitsemiskeskukseen harjoittamaa liiketoimintaa.

4 §

Yhtiö vastaa niistä velka-, hankinta- ja toimitussopimuksista ja muista sen kaltaisista sitoumuksista, joihin Valtion ravitsemiskeskus on toiminta-aikanaan sitoutunut.

5 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1992.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

L a k i**Valtion ravitsemiskeskuksesta annetun lain kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan Valtion ravitsemiskeskuksesta 26 päivänä elokuuta 1988 annettu laki (752/88).

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1993.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Valtion ravitsemiskeskuksen viimeisen toimintavuoden tilintarkastukseen ja tilinpäätökseen sovelletaan, mitä valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/87) ja sen nojalla on säädetty tai määrätty.

Helsingissä 11 päivänä syyskuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

